

ZPRAVODAJ
STŘEDISKA RADOST
Výroční zpráva 2018

Vážení přátelé, táborníci, členové i nečlenové Střediska Radost!

O předloňském Silvestru mne přivedla k údivu zvláštní událost, kdy jsem byl zaskočen starostí několika účastnic našeho Vánočního setkání o to, abych přelom roku odpočítával přesně podle notebooku, jelikož jim samotným nebylo umožněno mít u sebe mobil. Příliš je nepřesvědčila ani moje krátká improvizovaná přednáška o nepřesnosti měření času a o skutečnosti, že jimi očekávané odbití novoroční půlnoci je vlastně o několik hodin posunuté, přestupným rokem periodicky alespoň částečně korigované. Ukázalo to na rozdílné chápání některých našich životních jistot. Pro mne, jakkoliv člověka s elektronikou životně svázaného, nebylo přijatelné řídit se v takovéto chvíli údajem z displeje – moje vnímání rozměru času také rozhodně nepramení z jistoty správného přečtení nepřesného údaje. Větší význam pro mne měla atmosféra našeho společenství a k hrubé orientaci mi stačily analogové hodinky na zápěstí; dokonce by se s lehkou nadsázkou dalo říci, že dám spíše na vlastní intuici než na exaktní údaj na displeji čehokoliv. Přítomné dívenky naproti tomu uznávaly pouze podle nich „přesný“ údaj na displeji notebooku, který byl v jejich očích nezpochybnitelnou veličinou. Nový rok jsme nakonec nějak odpočítali dle časomíry za skryté pomoci mobilu Žraloka, který akci vedl. Zvony ale v tu chvíli mlčely. Až po našem přesunu do Jericha k zažehnutému ohni, který otec Roman požehnal a kolem kterého jsme stáli společně v kruhu ozáření jeho plameny a zpívali „Narodil se Kristus Pán“, slyšel jsem ohlušující zpěv zvonů, které ohlásily další sezonu, další rok, další tábory na Americe, na Radosti. Při pohledu do okolních tváří jsem si uvědomoval, jak hluboko v nás je ukryto něco, co zjednodušeně nazýváme „Amerika“. Něco, co nás poznamená na celý život a čeho se nelze jen tak zbavit.

Něco, co má mnohem větší smysl než určení mezníků času a rozdílů mezi námi navzájem.

A jen málokdo z nás by tím myslel to uhrančivé místo uprostřed lesů na hřebeni Orlických hor. To něco je sounáležitost k našemu společenství, ke společenství Radosti, v němž po nějaký úsek života kráčíme spolu a dokážeme jeden druhému nabídnout kus sebe sama. Ta magická atmosféra kolem nás, kdy napříč generacemi přijímáme vzájemné rozdíly, a třebaže to někdy zajiskří, dokážeme si navzájem pomáhat na naší společné cestě. Specifická spiritualita našeho společenství dává všem těmto skutečnostem zvláštní rozměr. I když na to někdy pozapomeneme, máme na konci naší pozemské pouti společný cíl, který nás všechny spojuje. A věřím, že se tam setkáme s našimi spolutáborníky, kteří nás na této cestě již předešli. V nebeském Jerichu kolem oslnivě zářícího ohně, jemuž předsedá sám Nejvyšší, který nám zde připravil místo, pokud ho budeme hodni. A že jen v loňském roce zde kolem sebe usadil několik našich velkých soupeřů, se kterými jsme měli tu čest ujít kus jejich cesty, na které se nám sami rozdávali a podpírali nás v prachu zemského bytí. Lope, Bystra, Lon a vždy se rozdávající Vendulka. Skromné osobnosti s velkým srdcem a pevnou vírou, za které hovoří jejich vlastní činy a prožitý život.

V této souvislosti bych rád zmínil i nemocného otce Tiška. Pro mnohé z nás je jednou z klíčových postav našeho života. Na podzim na Srazu táborových fosílií jsme na něj velmi vzpomínali a s odstupem několika desetiletí od našich tábornických let hodnotili události z časů dávno minulých. A i když vzpomínky nebyly všechny jen příjemné, shodli jsme se na Tiškově nezastupitelném vlivu na naše osobnosti, naši víru i vnímání životních hodnot. Nyní je ale čas, abychom zase my jemu pomohli modlitbou o milost pro jeho duši. Připojte se k nám.

Ale zpátky k tomu novoročnímu ohni v Jerichu. Celý rok se mi často vracel, vzpomínal jsem na ten ohlušující hlahol zvonů. Celý rok jsem na Americe hleděl do tváří kolem sebe a nacházel další

a další, kteří slyšeli ten hlas „amerických zvonů“. Je v nás. Dokud jej budeme slyšet a necháme se vést Tím, který je rozezvání, nemám o naše společenství strach. A vidím přicházet nové a nové lidi ochotné naslouchat. Myslím, že pokud budeme naslouchat svým srdcem a dokážeme to předat i těm nejmenším z nás, nemusíme mít obavu o pokračování našeho společenství, máme další sezonu, další rok, další tábory...

Vít Viki Kubíček
předseda Střediska Radost

Jak plynul čas v roce 2018

Rok 2018 je za námi. Patří mu již pevně vyhrazené místo v historii i balíček vzpomínek v každém z nás. Všichni jsme se nesmazatelně zapsali v jeho pochodu směrem k věčnosti. Jaký byl, záleželo i na každém z nás. Nicméně naše hodnocení uplynulých časů je často velmi subjektivní a ovlivněné mnoha vlastními prožitky. Rok 2018 byl výjimečný počtem lidí na našich akcích i na táborech, kdy jsme si mysleli, že víc nás už být nemůže. A vida, mohlo. Malá rekapitulace ale určitě neuškodí a naopak připomene události dávno zametené pod rohožku času.

Připomeňme si tedy hlavní události našeho společenství, hlavní aktivity našeho Střediska Radost v roce 2018:

Celoroční pravidelná setkávání v menších skupinách i nepravidelné akce menšího rozsahu (neuvádíme termíny ani počty účastníků z důvodů značného rozsahu i složité dostupnosti dat)

7. 1. a dále v periodě cca 1× za 3 týdny Setkání CHRTu: (zkratka pro uskupení vedoucích, kteří Chystají Radostně Tábor), účast v průměru 10–12 osob o víkendu v Brně na Jamborce, věnováno formulaci základních úkolů okolo táborové ideje, programu, zápisníku a vůbec všemu, co s táborem souvisí. V rámci těchto setkání proběhly i zájmové aktivity ve skupinkách.

1.–4. 2. Pololetky 2018: 63 osob, tradiční zimní setkání na Americe, atraktivní herní a kreativní program

2.–4. 3. Noex 2018: 25 osob, teambuilding vedoucích na Americe, zážitkový i naučný program

16.–18. 3. Jarňáky 2018: 23 osob, na Americe, za hlubokého mrazu –17° C, téma „Přežití v krizových situacích” – spaní venku ve stanu včetně vaření, boj o přežití v náročných podmínkách

28. 3. – 1. 4. Velikonoční setkání 2018: slavení velikonočních svátků na Americe s o. Jaroslavem Čuprem, cca 65 osob, náplň převážně duchovní, mimoto také hry a procházky krajinou Orlických hor, na konci setkání americké velikonoční nadělení

27. 4. – 1. 5. a 4.–8. 5. Květnové brigády na Americe: účast cca 175 osob dohromady, opravy a údržba areálu na Americe za účasti vedoucích, táborníků a jejich rodičů

10. 1., 21. 2., 21. 3., 25. 4., 13. 6., 19. 9., 17. 10., 4. 12. Rada SR: účast průměrně 12 osob, projednávání záležitostí chodu Střediska Radost, příprava a reflexe jednotlivých aktivit SR, kontrola přípravy táborů a řešení personálních otázek, reakce na úspěchy a problémy uvnitř SR

18.–20. 5. Rádcovské setkání na Americe: cca 85 osob, setkání pro formaci a praktickou výuku rádců, skládání rádcovských zkoušek, školení praktikantů a instruktorů, komunikace mezi vedoucími a rádci

1.–3. 6. Školení vedoucích Jarní Forward: účast cca 29 osob, teoretické, praktické i pracovní školení nižších vedoucích na Americe

8.–10. 6. Sportovní setkání na Americe: účast cca 28 osob, zaměřeno na sport a práci, určeno primárně pro účastníky nad 15 let

20.–30. 6. Stavěčky na Americe: cca 52 zúčastněných osob, stavění stanů i dočasných staveb nutných pro úspěšný průběh táborů, příprava areálu, materiálu, kuchyně, marodky atd., včetně zábavního

a herního programu, velká sobotní a nedělní výpomoc některých tatínků s dětmi

30. 6. – 7. 9. Tábory na Americe: 3 × 14denní tábory dětí 9–16 let v průměru po cca 125 dětech, 1 × týden dětí ve věku 6–8 let v počtu 85 dětí, 4 × cca šestidenní tábory pro děti i s rodiči po cca 40 až 95 účastnících dle běhu. Včetně personálu a vedoucích prošlo v období letních prázdnin našimi tábory na 860 účastníků.

7.–9. 9. Zářijové pracovní setkání: účast 62 osob, opravy a údržba areálu na Americe, převedení na zimní provoz

5.–7. 10. Říjnové pracovní setkání: účast 15 osob, opravy a údržba areálu na Americe

12.–14. 10. Táborové fosilie 2018: účast cca 55 osob, setkání bývalých táborníků z dob černobílých fotografií a internetového vakua (dle představ dnešních dětí z období „ještě před dinosaurů“)

26.–30. 10. Podzimní listí 2018 na Americe: účast 73 osob, nabitý zábavní, kreativní a sportovní program včetně duchovních prvků programu, společné zpívání

9.–11. 11. Poslední běh 2018: účast 34 osob, akce pro vedoucí, půl dne práce, odpolední vycházka, večerní posezení a vzpomínání na proběhlé tábory, v neděli duchovní program

24. 11. Školení vedoucích „u ombudsmana“ v Brně: účast 63 osob, praktické i teoretické vědomostní kurzy pro praktikanty a vedoucí, stejně jako pro starší rádce

24. 11. Schůze Obce Střediska Radost tentokrát v Brně: účast 65 osob, schválení zprávy o činnosti a hospodaření Střediska Radost za rok 2017

30. 11. – 1. 12. Adventní obnova: účast cca 15 osob, práce na opravě chatek, duchovní program, mentální hody

29. 12. 2018 – 2. 1. 2019 Vánoční setkání na Americe: účast 62 osob, kouzelné Vánoce na zasněžené Americe, společné slavení Silvestra a Nového roku, hodnotný duchovní program, zpívání koled

Jde o neúplný výčet akcí, neuvádíme akce menšího rozsahu a pravidelné setkávání na různých místech. I tak je patrná bohatost našeho programu. Průběh jednotlivých akcí dokumentují články a fotogalerie na taborradost.cz, kde je možná malá exkurze na jednotlivá setkání i tábory.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří se na přípravě a průběhu našich setkání podílejí či je organizují. Bez jejich nezištné obětavosti by nebyla Radost radostí.

Duchovní život ve Středisku Radost

V dnešní uspěchané době máme někdy pocit, že zázraky jsou již přežitkem patřícím k dobám dávno minulým. Komu se však už podařilo sehnat knihu „Zázrak v Neratově“ a měl možnost se do ní začíst, rychle zjistil, jak často dokážeme zázraky přehlédnout a označit je za náhodu. Kniha „Zázrak v Neratově“ ovšem není jen tak nějaká publikace, u níž velkou část obsahu tvoří rozhovor s naším rektorem o. Josefem Zajíčkem Suchárem. Má také mnoho společného s naším společenstvím – společenstvím Radosti, které je v ní mnohokrát zmiňováno. I když slovnímu spojení „zázrak v Neratově“ lze dle Zajíčkových slov dát více významů, my sami můžeme účinek jednoho z těch zázraků spatřovat i u nás na Radosti. Kdyby se před padesáti lety kolem otce Tiška a jeho tatínka nesešly zázračně přesně ty osobnosti, které tam pak založily toto specifické společenství a které v průběhu svého zdejšího dlouholetého působení na nás starších zanechaly tak nezastupitelnou stopu v duši, kdo ví, zda by dnes nějaký Neratov a Radost existovaly. Zajíček společně s Kájou, podporovaní otcem Stanislavem a vedeni otcem Tiškem, byli společně s mnoha dalšími dobrými lidmi základními kameny toho našeho „radostáckého“ zázraku. A nenechte se mýlit, ten zázrak se nestal jen v minulosti, ten také teď právě žijeme. Kolik dobrých lidí z našeho společenství vzešlo, kolik dobrých kněží z Radosti slouží svou službu ve farnostech!

A zkusme se podívat i z druhé strany. V době nedostatku kněží se na našich akcích a táborech střídají vynikající kněžské osobnosti, které dokáží svým laskavým přístupem nejen duchovně nasycit děti žijící aktivně ve víře, ale přitáhnout i ty děti, které jsou buď úplně bez víry, nebo jejich život ve víře ještě nezažehl ten správný plamínek. Na dětech, ale i na starší mládeži je pak vidět, jak iniciativně a sami od sebe do těchto programů rádi vstupují. V současné době u nás navíc máme nejedno dítě z úplně nevěřícího prostředí, a jaká je naše Radost, když tyto děti svůj dar víry na Radosti objeví. A i když vše

není jen růžové, řekněte sami, lze přehlédnout i tento „zázrak“? Díky Pane za tento dar!

Teď ale tak jako každoročně uvedme, kdo v roce 2018 zajišťoval duchovní službu na táborech a akcích během roku:

Rektor naší kaple a osoba odpovědná za duchovní službu: o. Josef Zajíček Suchár. Služba na běžících: 1. běh první týden o. Vojtěch Vojty Loub, druhý týden pak o. Jaroslav Čupr, 2. běh první týden o. Alois Lola Heger, druhý týden o. Tomáš Charlie Žižkovský, na 3. běhu o. Ondra Kunc s pomocí o. Jana Pitřince, druhý týden o. Roman Kubín, 4. běh o. Pavel Hardy Liška, 5.–8. běh táborů rodin svými návštěvami obohatili o. Tomáš Hoffmann, o. Martin Holík, o. Ondra Kunc a o. Jan Pitřinec. Na setkáních během roku nás nejvíce doprovázeli o. Jaroslav Čupr, o. Tomáš Hoffman, o. Roman Kubín, o. Ondřej Kunc a o. Josef Zajíček Suchár. O. Jaroslav Čupr se navíc postaral o výchovné působení na naše vedoucí na školení u ombudsmana i na dalších formačních akcích.

Duchovní program se snažíme koncipovat tak, aby vyhověl jak těm v otázkách víry zběhlejším, tak i těm, kteří teprve hledají a třeba i poprvé nalézají. Pilířem duchovního života je tak mše svatá a nejruznější programy, ať už modlitební, herní či diskuzní, které pomáhají našemu vzájemnému posilování se na cestě k Bohu.

Je na místě poděkovat všem, kteří se na duchovním životě Radosti jakkoliv podílejí. Rovněž bychom vás rádi poprosili o modlitbu za naše kněze, aby měli dostatek sil v jejich službě a náš Pán je svou laskavou přítomností posiloval a vedl. Děkujeme.

Vít Viki Kubíček
a o. Jaroslav Čupr

Tábory na Americe 2018

Tábory Radost mají v našem společenství specifický význam. Pořádáme je už přes padesát let a pro některé, zvláště ty starší „táborníky z černobílých fotografií“ – tzv. táborové fosilie, jsou jakousi ikonou naší společné cesty. Nicméně pokud trochu hlouběji nahlédnete do dění ve Středisku Radost, zjistíte, že tábory jsou sice takovou třeshničkou na dortu, top produktem našeho společenství, něčím, čím se rádi pochlubíme a co rádi prezentujeme, nicméně stojí na pevných základech, které jsou velmi často brány jako samozřejmost. Na společenství lidíček různých generací a zájmů. Na práci mnoha lidí, kteří ji nedělají ze zjištěných důvodů. Tábory by nebyly bez akcí během školního roku, bez nejrůznějších pravidelných či nepravidelných schůzek po celý rok, tábory by nebyly bez formace a přípravy vedoucích, bez mnoha a mnoha hodin neviditelné práce nejrůznějších neviditelných lidíček či dárců, kteří přispívají na naši činnost svými dary či modlitbami. Tak bych mohl pokračovat ještě dlouhým výčtem.

Co tedy to slovo „tábor“ pro nás znamená? Kdysi se sešla skupina významných osob v našem společenství, aby se vyjádřila k některým aktuálním otázkám. Jedním z plodů tohoto setkání bylo konstatování, že to, co nazýváme Střediskem Radost či tábory nebo jinak podobně, je historicky utvářené společenství vzájemně se sdílejících osob, které je charakterizováno určitou specifickou spiritualitou a sounáležitostí k dílu Radosti. Charismatické místo na Americe či doprovod některých osobností jsou sice velkým bonusem našeho společenství, ale ne životní podmínkou. Z toho plyne jedno velké poučení: Středisko Radost je každý z nás, pokud se rozhodneme společně ujít bytí i malý kus společné cesty. Proto také rád zdůrazňuji, že my „Američané“ jsme jakoby nakaženi virem, který v nás pak působí po celý život a „onemocnění“ je nevyléčitelné. Ať už jde o životní hodnoty ukotvené ve víře nebo zásady vzájemného respektu a přátelství ke všem, které jsme zde potkali. Asi největším důkazem

rozvoje našeho společenství jsou poslední nástupy na táboře nebo poslední modlitba před odjezdem z akcí. Slzy v očích při vzájemném loučení a ujišťování jeden druhého, že se zase zanedlouho uvidíme, je jasným dokladem toho, že naše společenství roste a roste.

A jak to souvisí s tábory roku 2018? Rosteme a rosteme. Na jednu stranu je to důkazem naší úspěšnosti, na druhou stranu je potřeba vidět mnohé problémy, které to s sebou přináší. Co do počtu osob byly zábery 2018 historicky největšími, jaké Amerika zažila. Běhy navštívilo průměrně okolo sto dvaceti dětí a dalších pětadesát osob z řad vedoucích a technického personálu. Nejednou nás bylo na tábořišti při nástupu přes sto osmdesát pět. Při střídání běhů se tak vyskytuje v jenom okamžiku na táboře okolo pěti set lidí. Asi chápete, že tahle situace není zrovna jednoduchá na zvládnutí. A to nemluvíme o dalších čtyřech běžích táborů rodin. Nicméně je to výzva, kterou se snažíme zvládnout ke spokojenosti všech. Některé věci doznají změn právě s ohledem na zvládnutí vysokého počtu účastníků. Týká se to třeba dopravy nebo i některých procesů kolem přihlašování. Prosíme vás o trpělivost.

A jak viděly tábory 2018 děti? Mnohé o jejich pocitech vyplývá z anonymních dotazníků. Jedny takové vyplňují děti poslední den tábora, kdy jsou ve většině případů ještě plné euforie z prožitku a úspěchů dosažených na táboře. Další dotazníky posíláme několik dní po táboře rodičům s prosbou, aby nám zprostředkovali pohled dětí plynoucí z jejich vyprávění doma po táboře a samozřejmě i pohled jich, rodičů. Ve většině případů není rozdíl mezi oběma dotazníky až tak velký, často ale obsahují některé akcenty, ve kterých je vnímání rodičů rozdílné od toho dětského. Například v oblasti fyzické zátěže, kdy děti často uvádí, že se na táboře trochu moc běhá, je pohled rodičů odlišný a říkají, že to děti velmi potřebují. Těší nás také trend z poslední doby, kdy je stále více oceňována kvalita duchovního programu a i samy děti často připouštějí jeho možný větší rozsah. Obecně je kvalita táborů hodnocena velmi příznivě, i když se občas najdou i jedinci, kteří táborový život reprezentovaný ranní-

mi tůnkami, společným stolováním, pobytem uprostřed lesů a třeba i sportovními kondičkami nepovažují za svou oblíbenou radovánku. Není nicméně vzácným jevem, že právě tyto děti nás pak provázejí až do svých starších vedoucovských let.

Těšíme se na tábory 2019!

Z dopisu jedné jedenáctileté dívenky, poprvé tábornice, domů mamince, která se tímto dopisem později pochlubila:

„... jsme byli poprvé na kondičce a protože bylo horko, často jsme cvičili pod stromy a schovávali se tak před sluníčkem. Taky jsem si říkala, proč se chodí do tůňky ráno po rozcvičce a ne při kondičce. To jsem ale ještě nevěděla, co mě čeká nakonec. Po přehazce jsme šli do lesa, že se bude běhat. Myslela jsem si, že budeme pobíhat mezi stromy na kraji lesa. Jenže všichni se rozběhli hluboko do lesa, a tak jsem utíkala za nimi. Protože mě brzo píchalo v boku, zpomalila jsem ještě s jednou holkou z naší družiny. Pak už jsme jenom šly a povídaly si. Měly jsme strach z divočáků, protože horní louka od nich byla hrozně rozrytá. Najednou jsme zezadu uslyšely strašné supění a dusot. Strašně jsme se lekly. Myslely jsme si, že to je divočák, ale najednou ze stromků před námi vyběhli dva kluci a volali na nás, ať si dáme pozor, že sem utíká vedoucí Woycek. Zase jsme se lekly a začaly jsme taky utíkat. Ale Woycka jsme nakonec ani neviděly. Někdo říkal, že utíkat před divočákem je lepší než před Woyckem. Když jsem ale doběhla do tábora, holky říkaly, že jsme uběhly dva kilometry. Nikdy jsem si nemyslela, že bych to dokázala. A Woycek večer u táboráku zpíval o třech myších, což byla sranda a tak už se ho taky nebojím...“

2. běh tábora

2. běh tábora

Co si myslí hlavní vedoucí letošních velkých běhů táborů

MATOUŠ VOJTEK – 3. BĚH

Čím momentálně žiješ? Co tě teď nejvíc v životě baví?

Momentálně studuju Ekonomicko-správní fakultu Masarykovy univerzity v Brně a ve volném čase mě nejvíc baví běhat, jezdit na kole nebo plavat.

Jaká je tvoje nejoblíbenější pohádka a proč?

Korunní princ. Vždycky mě dokáže rozesmát scény, ve kterých se postavy napijí vína a zapomenou, kdo jsou. Z novějších pohádek je to určitě jedna z povedených, která je něčím originální.

Jakou máš nejstarší vzpomínku na Ameriku?

Když jsme s bráchou na rodinkách sedávali vedle fotbalového hřiště a koukali se na tatínky, jak hrají fotbal.

Jaká je tvoje nejlepší vzpomínka na Ameriku?

Tábor 2014, kdy jsme jako družinka Srnců vyhráli fotbal a ještě jsem vyhrál olympiádu. To byl takový rok sportovních úspěchů.

Co bys poradil dítěti, které jede na tábor úplně poprvé?

Aby se snažilo zapojit do každého programu a snažilo se naučit všechny dovednosti, které se na táboře naučit může. Ke spoustě věcí se děti nikde jinde nedostanou.

ONDRA HNÍZDA – 1. BĚH

Čím momentálně žiješ? Co tě teď nejvíc v životě baví?

To, co mě už dlouhodobě zaměstnává a co mám opravdu rád, je hudba. Ať už je to studium hry na trubku na Fakultě umění v Ostravě nebo třeba už nějaký ten rok dirigování orchestru v našem městě. Ale teď samozřejmě žiju také přípravami na léto, resp. chystáním všeho potřebného, aby mohl proběhnout náš tábor.

Jaká je tvoje nejoblíbenější pohádka a proč?

Moje nejoblíbenější pohádka je nejspíš „S čerty nejsou žerty“. Asi proto, že je v ní spousta skvělých hlášek, které se dají ve vhodných chvílích dobře využít.

Jakou máš nejstarší vzpomínku na Ameriku?

První ráno... Prospal jsem budíček a když mě rádce tahal ze stanu, zapomněl jsem v něm jednu botu. Po rozcvičce jsem si pro tu botu – neznalý táborových pravidel – šel a mezitím mi už družinka odběhla směrem do tůňky... Já běžel s kopce za nimi, jenže jsem nevěděl, že mám odbočit a místo ke klučičí tůňce jsem doběhl k holčičí... Tam jsem pochopil, že je asi něco špatně. Naštěstí mě ochotné vedoucí navedly správným směrem a všechno bylo v pořádku... 😊

Jaká je tvoje nejlepší vzpomínka na Ameriku?

Asi nemůžu vyzdvihnout nějakou konkrétní... Amerika je dá se říct nejlepší stále a moc horších chvil jsem tam nezažil.

Co bys poradil dítěti, které jede na tábor úplně poprvé?

Zcela upřímně bych řekl, že není moc míst, kde se dají zažít takové věci jako na Americe... Ať už se jedná o obrovskou sílu společenství při mších, překonávání sama sebe při maratonu, atmosféra táborových ohňů nebo třeba i šok z první návštěvy tůňky.

Všechno toto Amerika nabízí, a proto stojí za to překonat strach z neznámého prostředí a vyrazit. Už se na tebe těšíme ☺

MATĚJ POSTOLKA – 2. BĚH

Čím momentálně žiješ? Co tě teď nejvíc v životě baví?

Samozřejmě jen a pouze Amerikou... Čím jiným? ☺

Jaká je tvoje nejoblíbenější pohádka a proč?

Tři veteráni. Frňákovník.

Jakou máš nejstarší vzpomínku na Ameriku?

Na Ameriku jsem začal jezdit až ve dvanácti, tak nemusím moc tápat. Když mě rodiče přivezli, ujal se nás u horolezecké věže Jelen. Byl moc fajn a pomohl mi najít rádce. Jen mě jakožto Kladeňáka zaujal jeho podivný přízvuk a výrazy jako „su“ a „chcu,“ se kterými jsem se do té doby nesetkal. Velmi brzy jsem však zjistil, že Jelen, jakož i ostatní lidé původem z Moravy, jsou skvělí, i když občas trochu legračně mluví.

Jaká je tvoje nejlepší vzpomínka na Ameriku?

Rád bych to řekl, zároveň bych ale nerad někomu do budoucna zkazil radost. Prozradím tedy akorát to, že v tom hrály roli bažiny, nosítka a kapradí.

Co bys poradil dítěti, které jede na tábor úplně poprvé?

Neboj se toho ☺ Víím, že se to snadno říká, každý by asi byl trochu nervózní z toho, že jede na čtrnáct dní někam, kde ještě nikdy nebyl a kde třeba ani nikoho nezná. Ale na Americe poznáš spoustu lidí, kteří o tebe stojí a pro které i ty budeš důležitý nebo důležitá. Všichni společně prožijeme tábor, který bude plný zážitků, her, kamarádů, přírody, ale který zároveň nebude vždy jednoduchý. Občas bude

potřeba překonat se, obstat v nějaké zkoušce... Stejně tak ani nikdo z nás, kdo na táboře budeme, není dokonalý. Ne vždycky se nám všechno podaří tak, jak bychom chtěli. Ale díky ostatním, kteří to prožívají s námi, jde všechno o hodně líp, než by se na první pohled zdálo ☺

Otázky letošním hlavním vedoucím položila Karolína Kája Coufalová

Pobytové akce na Americe 2018

Vyjádření čtrnáctileté účastnice jedné z akcí – Velikonoc 2018

„Vždycky jsem ráda jezdila na mimotáborové akce na Ameriku, protože jsem si to tam tak mohla mnohem víc užít. Na rozdíl od tábora tam není všechno v poklusu a je naopak mnohem víc času s kým-koliv si pokecat. Co mě ale nadchlo, byly letošní Velikonoce. Už to nebyly jen obřady a pár tradičních věcí okolo, letos jsem konečně pochopila jejich smysl a co nám vlastně chtějí říct. Marta s Verčou nám připravily program, který nás vtáhl do děje tak, že i ta dlouhá čtení při obřadech pak byla záživná. Třeba na Velký pátek jsme už od dopoledne hráli hru, která měla ukazovat život člověka postupně, jak stárne. Dostávali jsme úkoly, které jsme museli plnit s tím, že jsme postupně rostli – úkoly byly jiné, když jsme byli děti, a jiné, když už jsme byli jako dospělí. Pro každé desetiletí nám bylo vysvětleno, co od něj můžeme očekávat a jak se lidé v tom věku chovají. Do hry zasahovali vedoucí, kteří znázorňovali osud, který nám přídělil třeba manžela, nebo taky spoustu dětí. Nebo jsme taky mohli dostat nevyléčitelnou nemoc, léčili jsme se a nakonec umřeli. Mezi jednotlivými částmi hry, kdy jsme vždy zestárlí o deset let, jsme měli čas se nad svým ‚životem‘ zamyslet. Čím jsme byli starší, tím míň už nás hrálo. Na konci hry, což už bylo odpoledne, když jsme všichni jako zemřeli, jsme se museli v tichosti zamyslet nad celým svým životem. Potom nás odvedli do potemnělé místnosti, kde seděl soudce a soudil náš život. Svou vinu jsme ale mohli ‚odpracovat‘ účastí na křížové cestě, po které jsme ale šli se zavázanýma očima a jen jsme se museli pevně držet dlouhého lana, abychom se od sebe neodtrhli. Bolelo to. Táhlí nás bažinami, trnám, výmoly, přes kameny a při tom jsme slyšeli dva hlasy, které četly zamyšlení k jednotlivým zastavením. Jeden z nich byl pokorný hlásek, který věděl, že jsme se provinili a musíme prosit Boha za odpuštění. Druhý byl pyšný, který se jakoby ničeho nebál, ale s dalšími a dalšími zastaveními si postupně uvědomoval, že je

něco špatně. Při zastavení o ukřižování Ježíše jsme si mohli sundat šátky z očí. Zjistili jsme, že jsme na kopci v kruhu kolem velkého kříže z klád. Všichni jsme pochopili, co ten kříž znamená. Spousta z nás měla slzy v očích. Navazoval obřad, který se odehrál celý venku, otec Jarek ho sice vedl, ale my všichni jsme v něm aktivně hráli. Pašije nebyly normálně čtené, ale každý z nás v nich byl nějakou postavou, atmosféra v Jerichu nás všechny úplně pohltila. K uctívání kříže jsme se opět vydali na kopec k velkému kříži. Viděla jsem, kolik děcek u toho mělo slzy v očích. Všechno umocňoval smutný zpěv ‚Lide můj, co jsem ti učinil‘. Nebyl snad nikdo, koho by to nepoznamenalo. Celou mrazivou noc jsme se pak střídali u kamenného Ježíšova hrobu ve velkém stanu na tábořišti. Jen svíčka, tma a zvuky z lesa. To vše nás přivedlo další den do velké slávy, kterou jsme prožili při sobotním Vzkříšení. Konečně jsem pochopila, o čem ty Velikonoce jsou. Těším se, co přichystá Marta příští rok!“

Výpověď patnáctiletého účastníka jedné z akcí – Jarňáků 2018

„Přežili jsme. Ale byla to síla. Museli jsme v -17°C spát venku ve stanu, v noci zachraňovat těžce zraněného Lišáka a jídlo jsme vybírali z bahna. No a co! Ale po pořádku: Že Jarňáky budou netradiční, bylo jasné už z pozvánky na webu. Vše bylo taje.....“ – tuhle citaci dokončíme jindy, zabrala by na dalších několik stran ☺

„Rozumové resumé“

Už asi chápete, že akce, které na Americe pořádáme, děláme z více důvodů a že máme snahu, aby měly i další rozměr než ty takzvané pobytové akce. Někdy je to umožnění netradičního duchovního prožitku, někdy prověrka fyzické zdatnosti a někdy posílení psychické odolnosti. Mimo tento edukativní rozměr pak mají pro nás tyto akce velkou hodnotu právě ve formaci vedoucích, kteří se v tomto prostředí učí vést děti, které jednou budou tvořit pilíř našeho společenství. Akce jsou velmi oblíbené, o čemž svědčí i fakt, že jsou po otevření přihlašování téměř okamžitě zcela zaplněny. V současné době neustále rozšiřujeme spektrum akcí o nové typy setkání, například sportovní akce, Forward, adventní obnova a další. Je také potřeba poděkovat našim starším vedoucím, kteří se ujímají vedení mladších vedoucích, čímž umožňují zdárný průběh mnoha netradičních aktivit. A i když na akcích občas dojde k nějakému tomu přešlapu, je to vždy velká příležitost jak pro ponaučení, tak pro nacvičení reakcí. Akce také není možné hodnotit podle jejich finanční úspěšnosti, jsou obecně ztrátové, v našem společenství ale mají nezastupitelnou roli a lze s určitostí konstatovat, že bez našich zkušeností z akcí by nebyly úspěšné ani tábory.

Táborové fosilie 2018

V teplém říjnovém sluníčku jsme uspořádali na Americe netradiční setkání. Sjelo se na něm skoro šedesát bývalých táborníků, někteří sem jezdili ještě v dobách, kdy se dělaly jen černobílé fotografie. Většinu z nich bylo hodně přes padesát, nicméně v jejich vlastních očích byli pořád jen těmi dětmi, které se tady ještě nedávno proháněly a vlastně tady jen chvíli nebyly. Kluci a holky ze sedmdesátých let přivezli i mnoho doličných předmětů ke vzpomínání, nadšeně pak při obhlídce dnešního tábořiště vyprávěli své zážitky, často několik desetiletí neoprášené. Vzpomínalo se na Tiška, na odvahy, statečnosti, olympiády, na zážitky příjemné, úsměvné, ale i nepříjemné. Společná procházka na Zemskou bránu či večerní zpívání u ohně završily krásný zážitek. A že šlo o velmi silný zážitek, dokládá i ohromná odezva účastníků tohoto setkání i dalších, kteří se zúčastnit nemohli. Do budoucna předpokládáme frekvenci takovýchto setkání každé dva roky. Starším generacím táborníků jsou nicméně určeny ještě další akce pořádané naším Střediskem Radost, jako je Den otevřených dveří na Americe 8. 5. 2019, Ples Radosti v Brně 23. 11. 2019 a samozřejmě i všechna pracovní setkání. Sledujte prosím náš web s podrobnostmi a upřesněními. Předem díky za vaši účast, na kterou se moc těšíme.

5. běh – tábor rodin

6. běh – tábor rodin

7. běh – tábor rodin

8. běh – tábor rodin

Získané dotační tituly a dary 2018

Tak jako každý rok, i v roce 2018 jsme žádali o podporu naší činnosti u státních institucí i místních samospráv. Celkem jsme na podporu naší činnosti získali finanční dotaci v úhrnné výši 575 tisíc Kč. Aby bylo možné jednotlivé tituly čerpat, doložili jsme k nim naši finanční spoluúčasť, kterou jsme kryli převážně z přijatých darů. Obecně nám finanční podpora z dotačních titulů pomáhá v rozvoji tam, kde bychom nebyli schopni v daném období najít vlastní prostředky na realizaci konkrétního úmyslu či bychom potřebné prostředky museli přesunout z jiných rozpočtových kapitol. Jednalo se o tyto dotační tituly:

- Neinvestiční dotace Jihomoravského kraje – 200 tisíc Kč plus naše spoluúčasť 200 tisíc Kč – „Oprava chatků v havarijním stavu“. Tato dotace nám pomohla opravit deset nejvíce zchátralých chatků, které postupem času vlivem vysoké zátěže jeví znaky značného opotřebení. Opravovaly se podlahy i stropní konstrukce, rozvod elektroinstalace i rozhlasu, natíraly se střechy i vnitřní prostory, vyměňovaly se problematické zámky u dveří a mnoho dalšího.

- Neinvestiční dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR – 200 tisíc Kč – dotace určená jako podpora krytí našich provozních nákladů na akcích, zejména dopravného na akce, školení vedoucích, energií či materiálu na akcích a podobně.

- Neinvestiční dotace Magistrátu Města Brna – 70 tisíc Kč – dotace na zakoupení vybavení pro naši táborskou základnu a podporu jejího provozu. Z těchto prostředků jsme zakoupili například nové pily na dřevo, filtrační zařízení na pitnou vodu, doplnili jsme nástupová trička pro děti a vedoucí na táborech, sportovní potřeby, materiál pro kreativní činnost a další vybavení.

- Neinvestiční dotace městské části Brno-Židenice – 50 tisíc Kč – dotace na zakoupení vybavení a podporu provozu naší základny v Klášterci. Na základě tohoto dotačního titulu jsme zakoupili do vybavení malý lehký přenosný generátor a nechali vytisknout táborský zápisník.

- Neinvestiční dotace Jihomoravského kraje – 55 tisíc Kč plus naše spoluúčasť 53 tisíc Kč – „Pro Radost 2018“ – podpora kreativní činnosti na akcích pro děti a mládež. Z této dotace jsme mohli nakupovat materiál a vybavení pro nejrůznější tvoření na akcích a setkáních. Rovněž jsme se setkali s úspěchem při výrobě elektronických hraček a dárků, stejně tak při opracování dřeva. Kreativní aktivity jsou mezi účastníky našich akcí velmi oblíbené.

V roce 2018 nás rovněž podpořila celá řada dárců. Není asi tak důležité uvádět zde, kdo kolik dal (i když pro nás celková částka důležitá je), jako spíše pocít, že v tom nejsme sami a že nás celá řada lidí dokáže podpořit. A v situaci, kdy nás v brzké době čeká finančně náročná rekonstrukce našich dřevěných staveb, si každé podpory velmi vážíme. Vynasnažíme se vaší důvěru nezklamat.

V celkové částce jsme z vaší štědrosti přijali dary v hodnotě 849 tisíc Kč. Pokud se podíváme na podíl jednotlivých druhů darů, pak nás „trvalé příkazy“ obohatily částkou přes 203 tisíc Kč, ostatní jednorázové dary částkou přes 105 tisíc Kč a dary z firemního prostředí, často vázané na konkrétní účel použití na základě darovací smlouvy, částkou 540 tisíc Kč. Pokud vás překvapuje vysoká částka pocházející z firemního prostředí, pak vězte, že za ní stojí především firmy Contract Management, Ekola Group, Dopravoprojekt Brno, Air Vision Technologies, VHK Partners AK, firma Vacula, C-LAB Services, Gastroservis, Topwet a další.

I když se částka za obdržené dary zdá být vyšší než v minulých letech, neznamená to pro nás, že bychom měli nadbytek peněz na utrácení. Opak je pravdou. Vzhledem k neziskovému charakteru naší

činnosti jsou dary a dotace jedinou cestou, jak se dále rozvíjet a také udržovat náš majetek v provozuschopném stavu. Navíc jsme v případě dotačních titulů povinni dokládat naši finanční spoluúcast, což je možné právě s pomocí obdržených darů. A tak tedy jejich loňská výše pomůže dorovnat hodnoty za několik posledních let. Z darů jsme také mohli do stanů pro děti nakoupit nové matrace s nepromokavým povrchem, abychom tak vyřešili někdy až odpudivý stav vysloužilých matrací i problémy s jejich vlhnutím při deštích. Obnova obzvláště dívčích stanů bude naším velkým úkolem, za podpory našich dárců, i v letošním roce.

Také jsme rádi, že jste vyslyšeli náš apel na výhodnější tzv. trvalé příkazy. Jejich objem dosáhl úctyhodné výše, a i když to znamená optické zmenšení jednorázových darů, dovoluje nám to lépe a efektivněji plánovat rozvržení nákladů a investic v čase. Navíc jsme si vědomi, že mezi dárci jsou i studenti nebo velmi mladé rodiny, které nemají peněz zrovna nazbyt. Jejich štědrosti si obzvláště vážíme a jsme za ni velmi vděční.

Za obdržené dary a dotace všem poskytovatelům upřímně děkujeme!

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Jihomoravský kraj

B | R | N | O

Podzimní akce

Podzimní akce

Ples radostáků 2019

Minule to byl první pokus. A jak úspěšný! Chtěli jsme být s milými lidmi, se skvělou muzikou a po našem. Povedlo se parádně. Tak jsme si řekli, že je to dobrý model a chceme ples udělat znovu. V předvečer slavnosti Ježíše Krista Krále, tedy 23. listopadu 2019 se těšíme v kulturním domě Rubín v Brně, shodou okolností ten den bude od rána školení vedoucích, tak to vypadá na úsporu cestování.

A protože se podařilo získat větší prostory, nebojte se s sebou vzít i ty starší, co už dávno na Ameriku nejezdí, známé, kohokoliv. Kapela bude ta skvělá, tedy EREMY... vzpomínáte?

Inu, teď si ten termín jen zapište do svých diářů, no a těšte se na skvělou muziku, tanec, tombolu – a hlavně na skvělé lidi!

Ekonomický přehled Střediska Radost

Rok 2018 byl po finanční stránce nelehkým rokem. I když jsme hospodařili s největším finančním obratem za posledních mnoho let, není jeho výše tím správným vypovídajícím parametrem. Na jedné straně nám vyšší hodnota dotací a darů umožnila vyrovnat se s některými skrytými víceletými deficity, avšak na straně druhé nám přidala vrásky na čele prudce se zvyšující míra inflace obzvláště v oblasti potravin. Rovněž je nutné vnímat rozevírající se nůžky daňové a účetní úspěšnosti, kdy neustále se měnící parametry finanční bilance nastolují nové a nové výzvy, jejichž řešení není zrovna triviální. Z tohoto pohledu nelze ekonomiku našeho spolku ani vzdáleně přirovnat k nějakému firemnímu modelu – například na počátku uplynulého roku 2018 byl rozpočet méně než poloviční oproti bilanci na jeho konci. Důvodem je nejistota získání dotačních titulů i omezeně předvídatelná dárcovská štědrost. Přitom jde o dva základní příjmové pilíře naší neziskově deklarované činnosti. Při těchto parametrech lze plánovat jen omezeně a systém ekonomiky je třeba řešit ad hoc, tedy za pochodu. Je také nutné vnímat, že výsledky naší práce s dětmi jsou ekonomicky neměřitelné, jakoliv je úspěšná ekonomika našeho spolku nutnou podmínkou dalšího pokračování naší práce.

Přesná čísla za rok 2018 ještě neznáme, protože v době tvorby tohoto Zpravodaje ještě nebyla uzavřena všechna vyúčtování přijatých dotací ani některé nákladové položky, na jejichž základě mohou být následně daňovému poradci předány podklady ke zpracování. Kdo by měl zájem o finální účetní výkazy za rok 2018, může si je vyžádat po jejich zpracování na mailu ekonom@taborradost.cz, budou rovněž zveřejněny na každoroční schůzi Obce Střediska Radost.

Uplynulý rok byl po finanční stránce svým charakterem odlišný od předchozích roků. Zcela neobvykle jsme neřešili žádné investiční aktivity. Zde se jedná tak trochu o ticho před bouří, protože nás po

předpokládaném převodu pozemků a staveb z TND čekají náročné investiční roky. Z pohledu darů jsme dosáhli výjimečné hodnoty darů z oblasti firemního prostředí, navíc se zvýšila i hodnota darů získaná z trvalých příkazů, což nás velmi těší. Trvalé příkazy nám přinášejí velmi pozitivní efekt, neboť s objemem takto získaných prostředků v daném roce můžeme v určité toleranci počítat a tedy i plánovat jejich využití, což je pro nás velmi cenné.

Předběžný přehled finančních toků v roce 2018 včetně dotací a darů

Příjmy za rok 2018, celkový součet 2 966 (v tisících Kč):

- Platby účastníků akcí a táborů – cca 46 % celkových příjmů Střediska Radost, plynoucí z konkrétních aktivit a pořádaných akcí (1.390)
- Členské příspěvky členů Střediska Radost – cca 4 % příjmů (122)
- Dary členů i nečlenů Střediska Radost – cca 29 % příjmů (849)
- Dotace z veřejných rozpočtů – cca 20 % příjmů (575)
- Ostatní příjmy – pronájmy, úroky atp. – cca 1 % příjmů (30)

Výdaje za rok 2018, celkový součet 2 877 (v tisících Kč):

- Potraviny na akce a tábory – cca 39 % nákladů (1.110)
- Energie na akce a tábory – cca 9 % nákladů (270)
- Materiál a služby na akce a tábory – cca 16 % nákladů (455)
- Opravy a údržba základny areálu Amerika – cca 18 % nákladů (530)
- Přímá spoluúcast dotačních titulů – cca 12 % nákladů (350)
- Režijní náklady a služby – cca 6 % nákladů (172)

Stejně jako v předchozích letech vykazujeme kladnou bilanci výsledku hospodaření, která je nutná pro další spolufinancování dotačních titulů v následujících letech i jako záloha pro mimořádné události. Další informace si můžete vyžádat na mailu ekonom@taborradost.cz.

zpracoval Vít Viki Kubíček

Potřebuji si vyřídit...

Kontakty na jednotlivé osoby najdete na našem webu v sekci Středisko Radost – Kdo je kdo.

Akce během školního roku:

Seznam akcí, informace k přihlašování na ně i k jejich průběhu jsou k dohledání na našem webu v menu Akce.

Platby a výše účastnického poplatku na akcích vyřizuje Viki Kubíček (setkani@taborradost.cz).

Konzultace ohledně zdravotního stavu či zajištění dietního režimu na akci jsou možné s Ajkou Holíkovou (tholik@taborradost.cz).

Ostatní problémy či upřesnění řeší Viki či aktuální vedoucí akce.

Tábory:

Obecné informace k termínům táborů, způsobu přihlašování a podmínkám účasti najdete na našem webu v menu Tábory. Aktuální informace pro nástup na tábor a jeho průběh najdete tamtéž, univerzální mail pro řešení otázek kolem tábora je tabory@taborradost.cz.

Potvrzené přihlášky a lékařské posudky se zasílají na adresu: Středisko Radost, z. s., Mrkosova 2043/20, 615 00 Brno. Zpracování koordinuje Tomáš Holík (tholik@taborradost.cz).

V nestandardních případech a po 20. 6. již veškeré doklady k táborům zasílejte přímo na naši táborovou základnu s adresou: Tábor Radost, Středisko Radost, z. s., Samota Amerika R25, 561 82 Klášterec nad Orlicí.

Nestandardní platby za tábory, slevy, rozklad plateb či jejich odložení je nutné domluvit s Vikim, popř. na mailu ekonom@taborradost.cz.

Diety, úpravu jídelníčku a specifické požadavky na táborovou stravu řeší Ajka (tholik@taborradost.cz).

Umístění dítěte ve stanu či družince a jeho zařazení (i u netáborníků) řeší aktuální vedoucí běhu či uveřejněný určený zástupce vedoucí běhu.

Potvrzení účasti na táborech, vystavení faktury pro zaměstnavatele, nejruznější posudky či jiná dobrozdání vydává Viki (statutar@taborradost.cz) buď na základě vašeho požadavku vyplněným formulářem na webu, specifikací požadavku v mailu či v předem domluvených případech osobně přímo na táborech.

Nestandardní příjezdy a odjezdy z tábora, mimořádné návštěvy na táboře či řešení nestandardních situací na táboře dohodnete s aktuálním hlavním vedoucím tábora či s Vikim.

Specifické situace dětí (ale i vedoucích) na táboře, poznatky rodičů dětí, které vyžadují zvláštní přístup, či jiné podněty řeší Viki, popř. hlavní vedoucí (na Jitřence).

Univerzální kontakty:

- univerzální telefon Střediska Radost 733 741 741 má u sebe většinou Viki či aktuální vedoucí přítomný na akci či táboře
- univerzální mail stredisko@taborradost.cz pro řešení situací kolem spolku Středisko Radost, členství ve spolku či jinak nezařazených situací
- univerzální mail tabory@taborradost.cz pro řešení táborových oblastí, dopravy, přihlašování
- univerzální mail setkani@taborradost.cz pro oblast akcí a setkání, dopravy, přihlašování
- mail statutar@taborradost.cz pro otázky statutárních záležitostí SR
- Marie Ajka Holíková – mail tholik@taborradost.cz pro oblast stravování, jídelníčků, diet, zdraví

Co nás čeká v roce 2019?

Bůh dá a rok 2019 bude dobrý. Očekávání a plánů máme mnoho, nicméně uvidíme, které z nich budou reálně splnitelné. O co se tedy jedná:

Rádi bychom pokračovali v naší tradiční práci, kdy doprovázíme děti a mládež na jejich nelehké cestě k dospělosti a nabízíme své zkušenosti a zázemí pro jejich osobní růst. Pokračovat a vytrvat v setrvalém postupu je někdy těžší než začít znovu, proto se budeme ucházet i o podporu těch, kteří naši práci oceňují a jsou ochotni a schopni ji nejrůznějšími způsoby podpořit.

Pevně věříme, že se podaří dotáhnout do zdárného konce převod pozemků i dřevostaveb do našeho majetku tak, aby konečně mohla začít projektová příprava a následně i realizace sanace těchto objektů, což si vyžádá nemálo finančních prostředků i našich sil.

Sice máme již téměř hotový projekt revitalizace Ontária a taktéž jsme již absolvovali nejedno jednání o této věci, jsou zde nicméně ještě mnohá povolení a úskalí, jejichž zdoání nás teprve čeká. Rovněž se budeme snažit zajistit finanční prostředky pro co nejrychlejší realizaci dotační cestou.

Zaměříme se také na opravu stanů a výměnu již zchátralých podsad převážně na dívčím náměstí. Dosluhuje téměř vše, co ve stanech máme: železné konstrukce pod postelemi a skříňkami, podlahové, botové i postelové rošty, nemáme již ani jednu náhradní celtu a více než polovina podsad je obtížně použitelných.

Budeme muset řešit havarijný stav mostku u dívčí tůňky, jemuž hrozí zřícení a odříznutí našeho tábora od tradiční přístupové cesty.

Čekají nás radostné chvíle na Dni otevřených dveří na jaře i na podzimním Plesu Radosti.

Rádi bychom si udrželi přízeň našich dárců, abychom společnými silami zajistili pokračování naší práce i v dalších letech.

Na školeních pro vedoucí uvádíme, že jsou to oni, kdo v našem společenství nejvíce získávají. Zkušenosti, které nabudou při práci s dětmi i při řízení svých vrstevníků při společném díle, se jim jednou bohatě zúročí v jejich rodinném i profesním životě.

Na podzim nás po třech letech čeká opět volební schůze obce Střediska Radost, která zvolí své zástupce do Rady na další tři roky.

A samozřejmě nás čeká ještě mnoho a mnoho dalších výzev, které se nevejdou do těchto řádků, jsme ale připraveni se s nimi vypořádat. Buďte s námi!

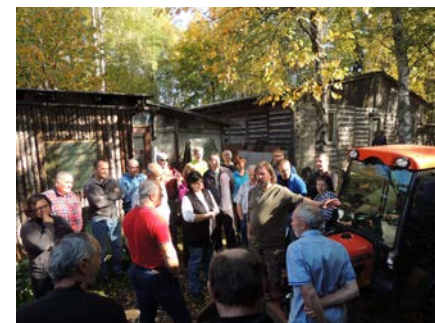
Den otevřených dveří

Ono to vypadá, že všichni Ameriku znají, ale jednak se leccos mění, a pak jsou i tací, kteří by například chtěli poslat své děti poprvé na tábor. A potom spousta těch, co se jim minulý termín Dne otevřených dveří nehodil.

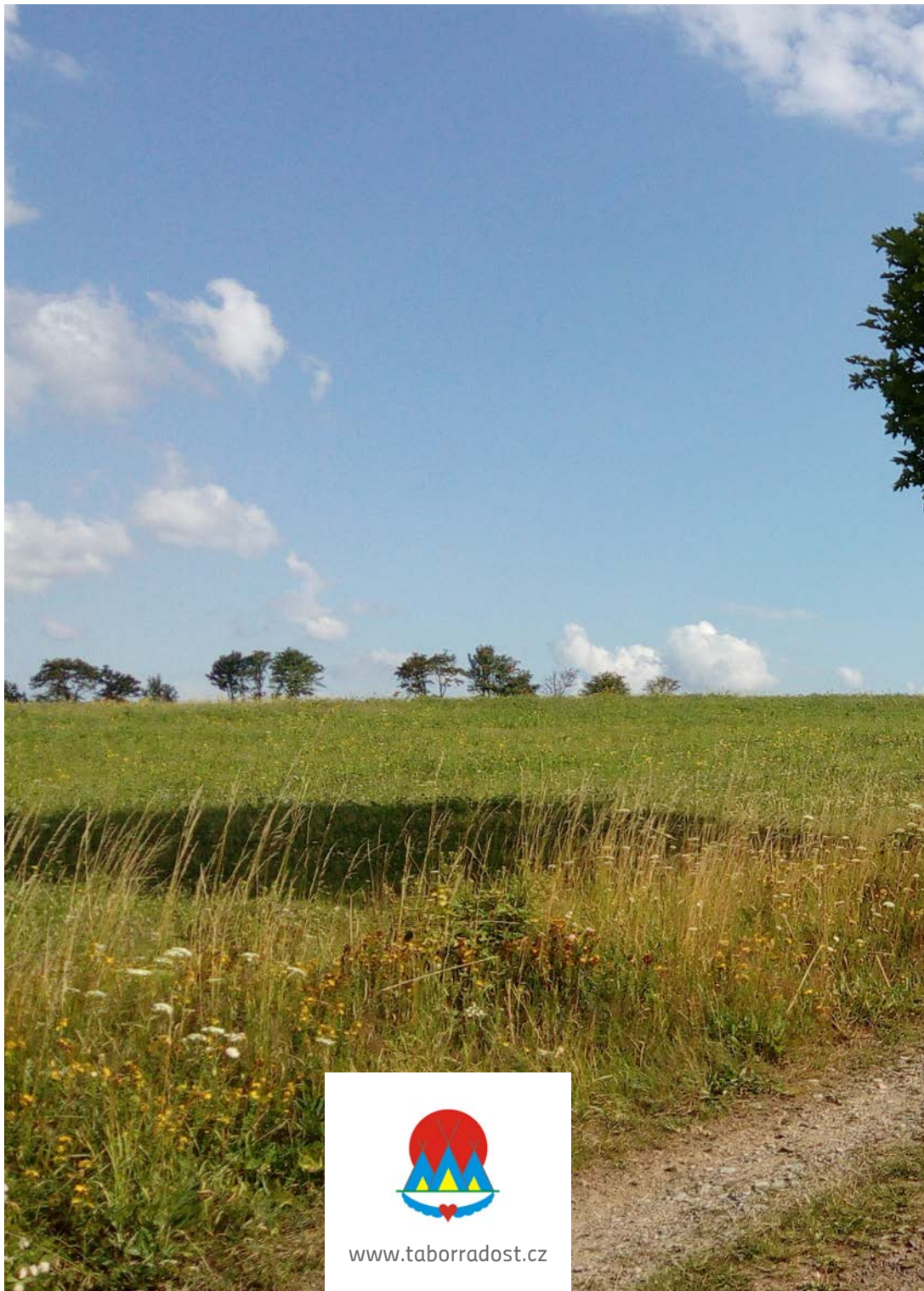
Ve středu 8. května 2019 se od půl jedenácté můžete těšit na den plný tábora, příkladně společnou mši svatou, kritérium pro dobrovolníky, zpívání u ohně...

A samozřejmě tu budou spousty novinek a skvělí lidé vůkol. A navrch májové povětrí!

Přihlaste se na
www.taborradost.cz/dod

Zpravodaj
Střediska Radost
Vydalo Středisko Radost
Mrkosova 20, 615 00 Brno
IČO 60552921
registrace 15. 2. 1994 u MVČR
pod číslem II/s-OS/1-23524/94-R
Grafická úprava Designiq, www.designiq.cz
Foto – archiv
© 2019 Středisko Radost
www.taborradost.cz
Neprodejné

www.taborradost.cz